

[Aksel Larsen.]

det dokumenterede udgiftsbeløb. Samme begrænsning i fradragsretten gælder reklameudgifter til præmiekonkurrencer og lotterier. Det forekommer mig yderst rimeligt, at man, når det drejer sig om traktering, gaver og andre opmærksomheder, forlanger fuld dokumentation, og da der jo er meget store chancer for, at sådanne udgifter i øvrigt kan være lovlig store i forhold til, hvad der egentlig er rimeligt, synes jeg, man bør nøjes med at give tilladelse til at fradrage halvdelen, vel at mærke når udgiften er dokumenteret. Det samme foreslår jeg altså vedrørende reklameudgifter til præmiekonkurrencer og lotterier.

Nu ser jeg helst, at sådanne præmiekonkurrencer og lotterier, der angeligt skal tjene til at forøge salget af den pågældende vare, overhovedet forbydes. De er desværre imidlertid ikke forbudt, og det kan jeg ikke forstå, for det forekommer mig, at den slags skulle kunne forhindres i medfør af loven om, at man ikke må give tilgift. Men hvis det ikke kan lade sig gøre, hvis denne lov ikke er tilstrækkelig, henstiller jeg til den højtærede handelsminister, at han snart kommer med et lovforslag — jeg går ud fra, at han er dygtigere til at udarbejde et sådant, end jeg er — som simpelt hen forbyder disse usmagelige præmiekonkurrencer og lotterier, der påstås at skulle sikre et større salg af den pågældende vare, og som måske kan komme til at gavne det enkelte firma, dog kun på andre firmaers bekostning, men gennemgående vil medvirke til, at varerne bliver dyrere. Jeg synes, det er noget så usmageligt, det, vi her er ude for, og jeg håber, at vi kan få det simpelt hen forbudt — jeg tror i hvert fald, at købmændene vil blive glade for at få det forbudt — men indtil da tænker jeg vi kan nå en betydelig begrænsning i dette uvæsen, hvis vi vedtager det, jeg her har foreslået om, at udgifter til præmiekonkurrencer og lotterier kun kan fradrages med halvdelen.

Jeg har heller ikke skiftet mening med hensyn til retten til at trække fra i den skattepligtige indkomst, hvad man har ydet til såkaldte veldædige formål. Jeg mener ikke, at skatteyderne skal have lov til at være gavmilde eller, som det hedder,

veldædige på statens, d. v. s. på andre skatteyderes, bekostning, og jeg har derfor stillet et ændringsforslag, som jeg godt ved er uhyre formelt, for strengt taget behøvede det ikke at stilles. Det, det drejer sig om, er, at jeg foreslår, at man forkaster lovforslagets § 3, og det mener jeg man bør gøre, uanset om det ændringsforslag vedtages, hvorefter man går helt ned til 100 kr. om året. Jeg er sådan set temmelig ligeglad med, om minimumsbeløbet er 100 kr. eller 200 kr., men jeg mener, at § 3 overhovedet bør forkastes.

Hvad fradrag for udgifter til befordring til og fra arbejdsstedet angår, er jeg sådan set ikke i tvivl om, hvad den højtærede finansminister vil svare på det ærede medlem hr. Poul Møllers spørgsmål; men jeg vil i hvert fald sige, at jeg har stadig væk den mening, jeg gav udtryk for ved første behandling, at hvis man endelig skal have noget her — og jeg tror, at der er meget, der taler for, at det skal man — bør man ikke have en minimumsgrænse, men en maksimumsgrænse, som passende kunne sættes ved de 600 kr. Når man tværtimod har en minimumsgrænse — og der er altså ikke noget i vejen for, at man efter nærmere fastsatte regler kan gå så højt op som på nogen måde muligt — kommer det til at gavne først og fremmest de mest velstillede, medens det i ringe grad kommer til at gavne folk med arbejdslønsindtægter og lignende indtægter. Jeg har ikke selv udarbejdet noget ændringsforslag i denne retning; jeg ønsker kun at gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, og personlig må jeg sige, at selv om det ikke løser problemet, kan jeg under de givne omstændigheder stemme for det underændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl.

Hvad angår ændringsforslag nr. 5 i betænkningen til § 6, tror jeg, jeg vil stemme for det, selv om jeg nok kunne have ønsket, at man i det hele taget fik loven lavet om; men sådan som loven antagelig bliver efter det oprindelige lovforslag og efter de ændringsforslag, der er stillet, er jeg ganske klar over, at det får yderst ubehagelige skattemæssige virkninger, navnlig for folk med jævne indtægter, hvis man ikke får denne ændring indført, der er foreslået af finansministeren og